Ben Yazarım Tabiki KAHVE MOLASI'nda!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 278

6 Haziran 2003 - Fincanın İçindekiler

- TAŞFIRIN ERKEĞİ TÜRKİYE NEREYE? ... Buket Uzuner
- Mayıs Kaçamakları - 1 ... Ahmet Şeşen
- SAHİBİNDEN, DOKTORDAN, BAYANDAN - 3 ... Seyfullah Çalışkan
- Gerçekleştirebileceklerden misiniz? ... Faik Karaege

- KAHVE KREMALARI...Zeynep Özbatur
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Kahvenin Yanında - ÇİKOLATALI LİKÖRLÜ SUFLE (SONUÇ)...Elif Şeref Artun
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, Birlikte Oynayalım İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : İyi Sabahlar

Merhabalar,

Saat sabahın üç otuzu. Geç başlayabildiğim baskıyı ancak toparlayabildim. Ama bugün de sizlere ağzına kadar dolu, şeker gibi bir sayı hazırlamanın iç huzuruyla yatağa gidiyorum. Hepinize bol güneşli, mutlu ve sağlıklı bir hafta sonu diliyorum.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

KAHVE KREMALARI

Merhaba Sevgili "Kahve Kremaları" Dostları,

Güneşli havaların coşkusu bu dönem müzik ile tamamlanıyor. Dün başlayan 31.Uluslararası Müzik Festivali 3 Temmuz'da sona erecek. Gerçekten çok önemli ve özel konserler var. Hepsini tavsiye etmek mümkün değil, çünkü günümüzün ekonomik koşulları seçme zorunluluğunu mecbur kılıyor. Dolayısıyla size 2 konser öneriyorum. Birincisi 11 Haziran'da Aya İrini'de izleyebileceğiniz "Tokyo Yaylı Çalgılar Dörtlüsü", diğeri is (ki benim favorim) 3 Temmuz'da Açıkhava Tiyatrosu'nda izleyebileceğiniz Metin Altıok'un şiirlerinden Fazıl Say'ın bestelediği "bir yarım umuttur elimizde kalan göğüslemek için karanlık yarınları" isimli, Devlet çoksesli kororsu işliğinde seslendireceği oratoryo. Zuhal Olcay ve soprano Burcu Uyar'ın solist olarak eşlik edeceği konserin yılın en önemli sanat olaylarından biri olacağı görüşündeyim. Biletlerinizi Biletix gişelerinden ayırtabilirsiniz.

Bugün(6 Haziran) "7.Uluslararası Çevre Filmleri Festivali" başlıyor. Türsak tarafından 6-12 Haziran arasında düzenlenen festivalin bu yılki teması "barışa ve çevreye saygı" . Festival filmleri Fransız Kültür Merkezi, Alman Kültür Merkezi, İtalyan Kültür Merkezi ve Bilgi Üniversitesi'nda gösteriliyor. Borusan Sanat Galerisi'nde Handan Börütecene'nin "iki oda, bir salon:huzur?" adlı yerleştirmesi izlenebilir.

8 Haziiran Pazar günü, Dr. Elmon Hançer'in rehberliğinde "Haliç'in kuzey yakası" İstanbul turu var. Oldukça yararlı ve keyifli bu organizasyona katılmak ve dolu dolu bir Pazar günü geçirmek isteyenler için hoş bir alternatif olabilir.
Antonina Turizm: 0212-292 3874-75 / 245 5216 / 0544 292 3874

Her ne kadar sıcaklar bastırsa da klimalı sinema salonları önemli bir alternatif. Bu hafta

ISSN: 1303-8923

ABONE FORMU

email@adresiniz

ABONE OL

ABONELİKTEN AYRIL

HTML TEXT

GÖNDER

Önerir misin?

KISAYOLLAR

"Dolls" isimli filmi kaçırmamanızı öneririm.

Kitap önerilerim ise, çok sevdiğim Ahemet Hamdi Tanpınar'ın "Edebiyat Dersleri". Tanpınar'ın zengin birikimini burada daha farklı açılardan da görebiliyoruz. Gerçekten edebiyat dersi olabilecek nitelikte bir eser.

Sevgili Dostlar, geçen hafta Pina Bauch'un İstanbul için yapmış olduğu gösteriyi izledim. Danslar ve seçtiği müzikler inanılmaz güzeldi, ancak içindeki İstanbul gözlemlerini çok klişe gözlemler olarak bulduğumu belirmeliyim. Gösteri İstanbul üzerine bir yapıt olmasaydı çok daha fazla sevebileceğimi düşünüyorum. Ama yinede herkesin ellerine sağlık., dört dörtlük bir çalışma, üstelik dünyanın en önemli sanatçılarından biri oluşturmuş.

Sevgiyle Kalın.

Zeynep Özbatur

Yukarı

TUZ / BİBER : Buket Uzuner

TAŞFIRIN ERKEĞİ TÜRKİYE NEREYE?

İzlenme rekorları kıran TV dizilerine beğenmesem de nedir, ne değildir, diye mutlaka göz atarım. Çünkü bunlar hangi ülkede yaşıyorsanız oranın güncel bir sosyal araştırma sonucunun dramatize edilmiş halidir. Satır aralarından o toplumla ilgili pekçok okuma yapabilirsiniz. Çocuklar Duymasın adlı çok izlenen diziyi, çoluk çocuğu olan, kentli, çalışan bir anne ve kadın olarak da ilgiyle hatta zaman zaman gülerek izlediğim de oluyor. İlk bakışta bize ait, esprili, suya sabuna dokunmayan bir komedi dizisi. Ayrıca beni özellikle tavlayan ve bir oğul annesi olarak kalbimi ısıtan; Havuç Emre'nin hazır cevaplığı ve cin gibi zekasıyla çelişen o oğlan çocuklarına özgü çok sevdiğim saflığı da var işin içinde. (Allahaşkına 'sit-com'a Türkçe bir karşılık bulanlar haber versinler)

Bir TV dizisinin bir ülkede farklı sınıflardan insanlar tarafından sevilmesinin altında yatan pek çok neden vardır. Eğer çok izlenen program bir komedi dizisiyse o kültürde ya alay edilmesinden çekinilen ya da böbürlenilmesinden gizlice gurur duyulan değerler orada sık sık kullanılıyor demektir. (Doğru mu Ünsal Oskay Ve Emre Kongar Hocalar?)

Çocuklar Duymasın adlı dizide en fazla işlenen motif nedir? diye sorunca, en başta anlamını yeni yeni bu dizi sayesinde öğrenmeye başlayan ve aslında bunu duymamaları gereken çocuklarımız bir ağızdan haykıracaklardır: **Taş fırın erkeği** ve **Hafif- 'Light' erkek!** Doğru. Bu kavramlar elbette bizim büyük bir dönüşüm içinde olan Doğulu, feodal ve otoriter toplumumuzun bu modernleşme döneminde yenileşmeye en fazla direnen damarlarından birine gönderme yapan kavramlardır. Dizide yüzyıllardır Osmanlı ve Türkiye toplumunun asıl karakterini oluşturan ve kendini sert ve gerçek erkeklikle özdeşleştiren, taşfırında pişerek büyük acılara direnebilen güçlü 'asıl adam'la, toplum modernleşirse onun ne hale dönüşeceğinin karikatürize edilmiş tam tersi -içinden asıl karbonhidrat ve vitamin karakerleri çıkartılmış, ancak kadınlar gibi zayıf(!) cinsiyetin tercih edeceği- karakteri ve özü bozulmuş 'ikincil adam' bizi her komedi gecesi kahkahalara **GARK** ediyor! Çok gülüyoruz. O kadar gülüyoruz ki, kahkahalarımız yanyana gelip buyüyünce Türkiye inliyor. Türkiye, hayat arkadaşının fikirlerini dinleyen, ona sevgisini belli etmeyi bir gurur meselesi yapmaktan kurtulmuş, duygularını ve arzularını komplekslerine yenilmeden dile getirmeyi başaran, toplumsal hayatımızda yeni ve daha demokratik, dolayısıyla daha mutlu ve zengin bir sayfa açmaya yönelen erkek tipinin bu kadar karikatürize edilmiş, zavallılaştırılmış haline kahkahalarla gülüyor. Çok gülüyor. O kadar ki; '**vur vur inlesin, Batılı light erkekler ve bütün Helgalar dinlesin!** ' O kadar ki; biz bu feodal babalar, dedeler, otoriter ağabeyler, kardeşlerle çok mutluyuz, bu baskı ve diktatörlük düzeninin doğal sonucu olan 'namus cinayetleri' , 'kadına uygulanan şiddet'ten çok memnunuz, diyoruz aslında. O kadar ki; biz Türkiye'de bugün siyasetten iş dünyasına, sanattan edebiyat dünyasına her alana hakim olan taşfırını erkek hegemonyasından çok ama çok mutluyuz, diyoruz kahkahalarımızla aslında. Onun için farklı düşünenin, onun için azınlıkta kalanın canına okunuyor, onun için soyup, hortumlayanlardan hesap soramıyoruz.- kadın olsalar da taşfırın kadını olarak taşfırın feodalitesinin devamını destekleyerek- diye gülüyoruz aslında. Ağlanacak halimize gülüyoruz. Gülmekten gözümüzden yaş gelmesi de bu yüzden.

Yıldırım Türker'in o her biri edebiyattadındaki derinlikli denemelerinden Erkeğin Zorbalık Hakkı adlı olanında bahsettiği '**karı gibi kaypak ve hiç şakası olmayan ağır erkek**' ideolojisinin toplumumuza verdiği hasardan hiç rahatsız değiliz ki, biz bu diziyi çok seviyoruz. Hem de çocuklarımızın duyması ve onların da aynen bizim yanlışlarımızı ve bedellerimizi ödemesi adına. Acaba gerçekten herşey zengin (bir senarist) ve ünlü (oyuncular) olmak demek mi? Sanat yapan insanların bu kültüre karşı hiç sorumlulukları yok mu? Zaten artık çocuklar da çoktan duydu. Galiba yine yeni bir kuşak için beklemek gerekecek... Hepimize iyi seyirler Türkiye!

http://www.buketuzuner.com

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Enişte'den Erişte'ler : Ahmet Şeşen

Mayıs Kaçamakları - 1

Bursa'dan her geçişte İskender çekiyor CANIM, acaba ne düşünüyor bakalım dedim bizim HANIM ? "Sen bilirsin ama yol üzerinde OLMASIN, Bursa'nın içinde kısıtlı vaktimiz lütfen DOLMASIN... Tamam tamam ne halin varsa gör, bööle suratın sararıp SOLMASIN !" deyince ne halt edeceğimi bilemedim. İzmir yolu kestirmesinde yeni açılan Zoo'nun yanında bir levha : Kebapçı İskender - 1867... Botanik Parkı, İskender Efendi Konağı... Oleyyy !

Eski Türk yemeği Kuzu Çevirme'yi bugün bütün dünyanın tanıdığı "Döner Kebap" a dönüştüren ilk insanın, dedeleri İskender Efendi olduğunu ve bunu yerdeki mangalı ayağa kaldırarak yaptığını anlatıyorlar kitapçıkta. Yüzyıllardır yerdeki ateşe paralel olarak pişirilen kuzuyu, sinir ve kemiklerinden ayırarak dikey ve madeni çubuk üzerinde kendi ekseni etrafında dönmesini sağlayan dedeleri İskender Efendi, daha sonra pişen bölümleri uzun bir bıçakla ince yaprak şeklinde kesmiş ve bu şekilde yapılan İskender'in Dönen Kebabı ismi, halk arasında zamanla Döner'e dönüşmüş. Resmi menülerde ismi Pideli Döner Kebap olup İskender Kebap olmadığı, İskender isminin ailelerine has bir ticari marka olduğunu vurgulayıp, bu konuya verdikleri önem gereği T.C. Paten Enstitüsü tarafından markasını tescil ettirmişler hatta bununla da kalmayıp CTM (Community Trade Mark) adına da tescil ettirmişlerdir. İlgilenenler için : www.kebapciiskender.com adresini verebilirim (kesin şef garsonumuz Akın, incelemeye başlamıştır bile akın akın !) Botanik Park; hayli büyük ve güzel, içinde eski konaklar var, gezemedim ama sizler için resmini çektim.

Güneşin batışı yaklaşıyor, ne işimiz var evde DEDİK ve rotayı Ayvalık'tan içeri dalıp Cunta Adası 'na (Alibey) ÇEVİRDİK. Gidenler bilir, eskiden kara yolu bağlantısı yok idi adanın, teknelerle giderdik, bağlantıya "Gönül Yolu" ismini vermişler, daha ilginç konu ise ekte resmini sunduğum "Türkiye'nin İlk Boğaz Köprüsü" konusu...

Bizdeki de şans olsa gerek, Cunda'da her yer dolu, rezervasyonlu, kafayı yedik, ne biçim iş bu diye ? İlk kez o gün açılan bir yerde buluverdik kendimizi, Pina Restaurant. Sahibi İstanbul'dan gelmiş, ekipte pırıl pırıl gençler, bir organizasyon bozukluğu AKIYOR, kim hangi masaya BAKIYOR belli değil ama gençler kıvrak zeka ve espri yetenekleriyle durumu idare ediyorlar. Elinde malzemelerle gelen gence o kalamar tavanın bizim olduğunu söylüyoruz : "Hmmm ! Kalamar buymuş demek !" diyor, allahtan 2 parça halinde gelen lüferin adresini şaşırmadı üniversitede araştırma görevlisi olanı. Staj için 1 haftalığına Marmaris'e, Osman'ın yanına göndermeye karar verdim gençleri..

Üstüne meşhur Ada Lokması (İzmir Lokması'na bööole isim vermişler) yedik, bence biraz UYDURMA ama nefisti doğrusu sakızlı DONDURMA.. En güzeli ise sonunda : Altınova'da sandalyeleri kumsala ATIYORUZ, rakı-lüfer keyfini yıldızlar ve dolunay eşliğinde bira cilasıyla PARLATIYORUZ, yarın akşam Eski Foça'ya mı gitsek Dikili'ye mi acaba diye istişareye YATIYORUZ...

asesen@tnn.net

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Deniz Fenerinin Güncesi: Seyfullah Çalışkan

SAHİBİNDEN, DOKTORDAN, BAYANDAN - 3

Arabamı, en geç haftada bir kez benzin istasyonuna götürüp sabunla köpük köpük yıkatıyorum. Otomatik makinelere sokup antenini kırdırmaya, kaba hareketlere maruz kalmasına gönlüm razı olmuyor. Soğuk su ile yıkamaları biraz canımı sıkıyor ama razı olmaktan başka çarem yok. Çünkü bizim kasabada sıcak su ile araba yıkayan garaj henüz yok. Bir gün eğer yolum büyük kentlerin birine düşerse arabama sıcak suyla güzel bir hamam sefası yaptıracağım. Paraya kıyıp pasta-cila bile attıracağım. Arabamı yıkatırken mutla başında dururum. Çamurluklarının içlerine hatta altına bile su tuttururum. Fırça görmeden, sabunlamadan geçilen bir milim bile yeri kalmasın isterim. Benzinliktekiler mutlaka benim kıl biri olduğumu düşünüyordur. Onlar istediklerini düşünsünler. Sevgi emek ister, özen ister. Ben arabamı seviyorum ve yıkama parasını da kuruşu kuruşuna ödüyorum.

Gözdenin arabasına aldırdığı bile yok. Sadece yeni aldığında o hevesle koşa koşa gidip çizgi film kahramanlı sarı bir koltuk kılıfı aldı. Kızda zevk yok ki; arabayı anaokulu perdesi görüntüsüne sokup, resmen batırdı. Geçenlerde İtfaiyenin oradaki viraja biraz hızlı girip karşıdan gelen arabanın burnuna vurmuş. Öbür arabayı görmedim ama üç yüz milyon masrafı var dediler. Bunun tingildek arabada ne ağız kalmış, ne de burun. Stop lambası, farı kırılmış, ön tarafı epeyce içeri çökmüş. Dün bir bu gün iki, sanki bütün yollar babasının. Elin arabasına acımıyorsan, kendininkine bari acı. Araya Eczacı Yakup girmiş. Bir tatsızlık çıkmadan arabaları sanayide yaptırmışlar.

Bari şunun iş yerine gidip geçmiş olsun dileğimi ileteyim dedim. Öbür arabanın sahibi bizimkinin canını epey sıkmış. “Kör müsün hanfendi, önüne baksana, herkese ehliyet verilirse zaten olacağı bu, üç kuruşu bulan araba alıp trafiğe çıkarsa bu memlekette trafik kazaların önüne nasıl geçilecek, kadın kısmının araba kullanmasından ne olacak,” gibi bir sürü gereksiz laf zırvalamış. Gözde kaza olduğun için korkudan tir tir titrerken, canı adamın kabalığına sıkılıp başlamış zırıl zırıl ağlamaya. “Boş ver üzülme. Her kes bu acemilik zamanlarından geçer. Sakın araba kullanmaktan korkma, binmekten sakın cayma. İyi ki cana değil mala gelmiş.” Diyerek O’nu teselli ettim. Ağlar gibiydi ama sözlerim işe yaradı. Kendisine ve bana birer orta kahve söyledi. Kahvelerimizi birlikte keyifle içtik. Utanmasak iş yeri falan dinlemeyip fincanları bile kapatacaktık. Fal,mal şimdi uzun hikaye, ben istemedim. “Gönül işleri ne alemde,” diye sordum. Sormaz olaydım, Kız meğerse anlatmak için fırsat kolluyormuş. Keşke kahve falına razı olsaymışım. En azından elinden daha çabuk kurtulurdum.

Oğlan aştan, meşkten söz etmiyormuş ama birlikte gezip dolaşıyormuşlar. Ben duygusal sözler söyleyemem, çiçek miçek işlerinden de anlamam diyormuş. Ağırbaşlıymış, yakışıklıymış, parasının hesabını, kitabını iyi biliyormuş. Fakat geçenlerde Yalı Kahvesinde "birbirimize eziyet olmayalım, bütün ilişkilerimizi dışlamayalım, kimse karşısındakine kendini zorunlu hissetmesin, özgür olalım, önceki ilişkilerimize yada yeni arkadaşlıklara kapımızı sonuna kadar kapatmayalım," demiş. Gözdenin kafası buraya biraz takılmış. Bağlanmayalım, zorlamayalım, mecbur olmayalım gibi laflar biraz aklını karıştırmış. Sabırla, inatla oğlanın kendisine aşık olacağı günleri bekliyor. Üstüne gidip korkutmak, istemediği bir şeye zorlamak istemiyor. Kendisin sevdiğini söylemesini, aşkını yada geleceğe ilişkin içinde kendisinin de yer aldığı düşleri anlatmasını bekliyor. Sanki uzmanmışım gibi nasıl davranması gerektiğini soruyor. Benim fikrim O'nun için çok önemliymiş.

"Kızım sen kendin kaşınıyorsun, darılıp kırılmaca yok ama," diye söze başladım. "Her şey senin istediğin gibi, gönlünden geçen gibi olsun", dedim. Ben bu işlerden ne anlarım. Güzin Abla gibi derya değilim ki ben her soruya verilecek yanıtım olsun. Aklımın erdiği ,dilimin döndüğü kadar fikrimi söyledim. "Aklından geçenleri yüreğinden geçenler sanıyorsun," dedim. "Daha arabayı almadan önce sen zaten acabalarla yola çıkmışsın. Günün yirmi dört saati karşına çıkan erkeğe aşık olmak için bekliyor gibisin. Sen her şeyi adım adım planlamışsın, hesaplamışsın. Oysa aşk böyle bağıra çağıra gelip insanı tam kalbinden vurmaz. Aşk hesaplanabilir, planlanabilir bir şey değildir. İtfaiye kavşağında yaptığın kazaya benzer. Habersizce, hiç beklemediğin, insanı en hazırlıksız zamanında yakalar. Düşünmeyi, planlamayı bırak başına ne geldiğini anlamaya bile fırsatın olmaz. İnsanı geceden, gündüzden eder, yemekten, içmekten kesilirsin. İçinde, yüreğinde küçücük bir kuş dev kanatlarla çırpınır. Önce gelsin istemezsin, gelince de gitmesini. Aklında binlerce yanıtsız soru, içinde kocaman bir kaybetme korkusu, sevgilini kendinden bile kıskanırısın. Senin işlerine aklım eriyor desem yalan söylemiş olurum," dedim. Fazla ileri gittim galiba. Dinledikçe suratı ekşidi, mutsuz bir ifade gelip yüzüne yerleşti. Kahve için teşekkür ettim ve izin isteyip işime geri döndüm.

Ah benim güzel arabam, şirin arabam, canım arabam... Safir mavisi bile senin üstünde görmüştür ne kadar güzel bir renk olduğunu. Benim biricik aşkım sensin. Gözde gibi gidip bir faniye aşık olup senin yüreğimdeki yerini kimseye vermem. Satmaya kalktığımda ne kadar kederlenmiştin, biliyorum. Hele bir hafta sonu gelsin seni Dıranaza götüreceğim. Karlı yamaçların, ormanların düşleri kışkırtan beyazlığına bırakacağız kendimizi. Sana terlik, pabuç almayacağım ama birlikte uçup istediğimiz yere gideceğiz.

Seyfullah

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci: Faik Karaege

Gerçekleştirebileceklerden misiniz?

Şu hayatta emeklilik yaşına gelip (o yaş kaçtır?) kendi arzusuyla emekli olan kaç kişi var acaba? Benim çevrem de bu soruya verilecek cevap 0 (sıfır). Emekli olup ta başka bir işte çalışmaya başlayan kaç kişi diye sorarsanız, bunun da cevabı pek çoktur. Hatta bu çalışanlar işlerini de pek severek yapmamakta, her an istifa etmekten bahsetmekte fakat hala daha çalışmaya devam etmekteler. Sakın bu yazılanlardan benim çalışma düşmanı biri olduğum çıkarılmasın. Biz de zamanında gece gündüz çalıştık. Hala daha çalışmaktayız. Ama emekliliğimiz geldiğinde de emekli olalım artık diye düşünenlerdenim. Bundan, adamın tuzu kuru gibi bir düşünce de çıkartabilirsiniz. Ama tamamen yanlış bir düşünce olduğunu söyliyeyim ve geçeyim. Bu yazıda değinmek istediğim konu başka zaten.

Geçen gün liseden bir arkadaşın resim sergisine gitmiştim, orada uzun zamandır görüşemediğim (işlerin yoğunluğundan, evlerimizin uzak olduğundan v.s.) bir arkadaşımla karşılaştım. Emekli olduğunu sevinçle söyleyince şaşırdım. Evet, emekli olmuş ve çalışırken yapamadıklarını şimdiler de yaptığını söyleyen nadir kişilerden di. Neler yapıyordu arkadaşım? Sabah çocuğuyla kahvaltı edebiliyor, onu okuluna arabasıyla bırakabiliyordu. Kendisi maket uçağa meraklıydı, bu uğraşına hız vermişti. Ve evde de bilgisayarının başına geçip uçuş sitelerinde vakit geçiriyordu. Uçakları Ankara havaalanından kaldırıp (ki havaalanlarının görüntülerinin ve hava durumunun o anki hava durumlarıyla aynı olarak yükleyebiliyor, uçuş saatine göre de diploma alıyor muşsunuz) İstanbul havaalanına ve tabii istediğiniz yere uçurabiliyor muşsunuz. Bütün bunları anlatırken arkadaşımın bir an evvel eve giderek uçmaya can attığını hissettim. Çalışırken de yaptığı bir başka hobisi olan akşamları bir lokanta da müzik çalmaya yine devam ediyordu. Onun adına mutlu oldum.

Çalışma hayatında belli bir seneyi geçirdikten sonra, ben işimi çok sevdiğim için hala çalışıyorum diyebilecek birinin samimiyetine inanamıyorum. Böyle bir şey diyebilen insanın ya hayatta yapacak hiçbir işi yoktur ya da işini hobi olarak yapıyordur. İstediği zaman işine gidiyor, istediği zaman çıkıyordur. İşinin yanın da hobilerine yeterince vakit ayırabiliyordur. Negatif olarak düşündüğümüzde de evdeki eşinden, çocuğundan kaçıyordur diyebiliriz.

Neden böyle düşündüğüme gelirsek, keşke yanılsam ama, çoğumuz işimizi kendimiz seçmedik. Ya mecburen bitirdiğimiz okulla ilgili bir iş aradık, veya az da olsa bir kısmımız babamızın kurduğu şirketi devam ettirdik, ya da şurası büyük bir şirkettir orada önümüz açıktır, burası daha çok para verir v.s. diye bir işlere girdik. Bu yanlışları maalesef çocuklarımıza da uyguladık ve de uyguluyoruz.
Neden ? Hayat böyle istiyor.
Peki, bizim isteklerimiz hiç mi önemli değil?

Hatırladığım kadarıyla küçükken jetci (pilot) olacaktım, daha sonra futbolcu olmak istedim, lise sona doğru arkadaşlarla köftecilik yapacaktık. Hadi pilotluk için belli eğitimler gerekiyordu ama topçu neden olamazdık ki? Hele şimdiki futbolcuları gördükçe. Ama babamız tavrını koydu hemen: Ya okul, ya top. Haksız da değildi tabii. İkisi beraber olamıyordu, dersler azıcık aksıyordu. Biz de iyi evlat olarak ebeveynlerimizin isteği doğrultusunda okumayı seçtik. Ve matematik mezunu olan bizleri 1979'lar (o zamanlar Bilgisayar Mühendisliği daha yeni kuruluyordu) bilgisayar programcısı yapıyordu. Bizde hayata fazla direnemedik ve öyle olduk. O zamanların Bilgisayar sektöründeki programcı açığını kapayarak vatana millete faydalı olduk.

Şimdi emeklilik zamanımıza bir seneden biraz fazla kaldı. Bir seneye yaklaştıkça aklıma hep babacığım geliyor. Onun da emekliliğine bir sene kalmıştı. Bize açıldığı kadarıyla, emekli olunca bir balıkçı kasabasına yerleşmek en büyük hayaliydi. Ama 1977'nin 1-Mayıs günü iş icabı gittiği Konya'nın bir kasabasında bir otel odasında ansızın gelen bir kalp krizine yenik düştü. Bir sene işte bunun için beni korkutmakta.

Derler ya, tarih tekrardan ibarettir diye. Benim de şu aralar en büyük isteğim küçük bir sahil kasabasında hayatımın geri kalanını geçirmek. Ve benimde emekliliğime az kaldı. Vücudumuz da ufak tefek sinyaller vermiyor değil. Korkunun ecele bir faydasının olmadığını bildiğim halde yoksa ben de mi hayallerimi yerine getiremeyeceğim diye de düşünmeden edemiyorum.

Hayaller; Sevgili eşimle küçücük bahçemiz de domates, biber, salatalık v.s. yetiştirmek, şu anki en büyük hayalim.. Siz hiç domatesi, biberi dalında gördünüz mü? Hayal edebiliyor musunuz bilemeyeceğim. (sene 1968'de Mersin'de 3 sene kadar bahçeli bir evimiz oldu da). Her gün onların gıdım gıdım büyüdüklerini izlemekten daha büyük bir zevk yoktur inanın. Bazılarının büyümesi gecikince içiniz cız eder. Büyüdükleri zaman koparmaya kıyamadığınız bile olur. Biraz daha büyümelerine fırsat vermek için çeşitli bahaneler bulursunuz. Çocuklar gelince koparırız, üç gün sonra misafirler yemeğe gelecek o zaman koparalım gibi. Akşamları boncuklardan kolyeler yapmak, kitaplar okumak, köpeklerinizle koşturmak, dağlarda dolaşmak, bisikletlerinizle gezmek.

Yazın, yolları sizin oturduğunuz kasabaya düşecek şehirli arkadaşlarınızı beklemek. Onlarla geçirilecek o doyumsuz birkaç günün tadını hayal etmek. Mangal keyfini bir de buralarda yaşamak. Rakı ve balığın tadının ne kadar farklı olduğunu keşfetmek. Bu farkın farkını yaşamadan bilememek.

Bazılarının, şehir hayatının cafelerinden, pastanelerinden, sinemalarından, tiyatrolarından nasıl vazgeçersin der gibi olduklarını hissediyorum. Birkaç ay sonra sıkıntıdan patlar insan diye düşünüyor olabilirsiniz. Ama araba gürültülerinden, şehrin koşturmacasından uzak, sinirsiz, stressiz, sakin bir hayat her emeklinin özlemi olsa gerek. En önemlisi de bu özlemi kaç kişinin gerçekleştirebiliyor olması? Çoğumuzun bir çok manisi vardır. En başta gelen çocukların okuludur. (Biz bu konuyu hallettik sayılır, çocuklar büyüdüler, küçük oğlan da bu sene üniversite 3'te. Seneye bitirir inşallah). Kimi işini bırakamaz, sever koltuğunu (siyasilere kızarız ama bizde bir türlü emekli etmeyiz kendimizi), zaten hafta sonlarında da sağa sola gidiliyordur. Kimi giyimini, boyasını, süsünü düşünür. Konken partileri, günler ne olacaktır?

Her özlem gibi bu özlemlerini de gerçekleştirebilecek olanlar bence cesur kişiler. Ben de bu cesur insanlar arasına katılabilecek miyim? 2004 senesinin sonun da, neden gidemediğimize ait bir yazı ile mi sizlere sesleneceğim, yoksa o güzelim kasabanın limon, portakal kokan havasından, suyundan bahseden bir yazı ile mi? Şimdiden merak içindeyim.

Özlemlerinizi gerçekleştirmek adına, bir adım öne çıkmaya ne dersiniz?

F.Karaege

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_118.asp

Devamı var

Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.311** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

MAVİ MAVİ PALYAÇO

iri kuşların sesleriyle mağaralara in
saçlarına takılsın otomobil farları tam öğle vakti
zümrüt rengi ağırlığınla
çekirdek gibi kalmış gözlerin

sus işte tüm gürültüler ortasında
şiir dolu omuzların var çünkü
acımadan yeşermeyen salıncaklarda
duyulur gülümseyen çocuk sesleri

ve yalnızlığa inilen merdivenlerde
bir çaydanlıkta fokurdayan su
çayın geleceğinin kurdelesiyle
deniz beyazdır çoğu zaman kirlenmemiş kazağıyla
üzerinde otlar yeşerir kuş gibi uzar saksılar
kayalarda ölürken gözleri vurur kendini civa

ve lodosların elleridir
gemilerin küpeştelerinde patlayan
kente yüksekten bakmaya koyulan martılara tanık

Ercüment Uçarı

<#><#><#><#><#><#><#>

SİLGİ

silgi zamana karşı işleyen saat
o soy çekimli gemilerin küpeştelerine asılmış
cesetlerle sürüklenen kalem
sığ sulara çelik yelek giymiş
saatların rastlantı olmayan zamanlarını bölüp
ortaya bir yamyamlar ordusu çıkarıp
o dev ağzından kömürün
ucuz bir palanga vurulmuş gözlerine
aşktan nasibi olmayan demirden

silgi zamana karşı işleyen saat
kalyonların ıslaklığından
balyozlarla alnına çakılan çivinin adı için

her şeye hayretle bak
yıkık bir iskelenin üstüne çıktığın zaman
yüzünde duyarak
rüzgarın seni üşüten soluğunu
işte bir kiremit parçası
gömülmüş denizde kumların içine
beride çerçöp yığını denizin üstü
rüzgarın kıpırdattığı ses
tarihin akışının bize ulaştırdığı
eski bir şemsiye tadıyla ıslanmaktan korkmayan

silgiyi alnında duyan adam
soğukluğunu duyduğu için silahın
çeker tetiği

Ercüment Uçarı

Yukarı

Kahvenin Yanında: Elif Şeref Artun

ÇİKOLATALI LİKÖRLÜ SUFLE (SONUÇ)

Pazartesi günü malzemelerimizi, çarşamba günü de püf noktalarımızı sıralamıştık. Şimdi mutfak önlüğünüzü takıp işe girişebilirsiniz.

SUFLE YAPACAĞIZ…

Vanilyayı süte ekleyerek bir tencerede kaynatın.

Başka bir kapta yumurta sarılarını ve şekeri mikser ile iyice çırpın. Yumurta sarıları beyazlaşsın. İçine unu ilave edin. Karıştıracaksınız tabii ki.

Kaynar sütün yarısını harca dökün ve karıştırmaya devam edin.
Kalan sütten azıcık alıp toz kakaoyu eritin. Kakaonun hepsini birden süte boca ederseniz erimez, topak topak olur. Erittiğiniz kakaoyu süte ilave edin. Küçük küçük kırdığınız bitter çikolatayı da süte ekleyin. Onun da erimesini sağlayın.

Harcı ve sütü birleştirin. Sürekli karıştırarak 3-4 dakika pişirin. Yumuşak bir hamur halini alınca ocaktan indirebilirsiniz.

Hazırladığımız harca 2 yumurta sarısı ekleyerek karıştırın.

Yumurta beyazlarını mikser ile iyice çırparak köpürtün. Yavaş yavaş harca ilave ederek tahta bir kaşık ile hafifçe karıştırın. Bu işlem suflenin en önemli işlemidir. Yumurta beyazlarını pörsütmemek ustalık gerektirir. Aksi halde bu kadar uğraştan sonra sufle yerine kek yersiniz.

Bir de sufle kabının yağlanması ve şekerlenmesi gerek tabii. Porselen sufle kabınızı tereyağı ile güzelce yağlayın. Dibine ve etrafına toz şeker serpin.

Savoyard bisküvilerini likörle ıslatın. İkisini sufle kabının dibine yerleştirin. Bisküvilerin üzerine harcınızın yarısını dökün ve kalan iki bisküviyi de likörle ıslatarak harcın üzerine koyun. Kalan harcı da döktükten sonra en üstünü bıçak ile düzleştirin.

Önceden ısıtılmış 200 derece fırında 20-25 dakika pişirin. Eğer doğru yaptıysanız sufleniz düzgün bir şekilde kabaracaktır.
Fırından çıkardığınız suflenizin üzerine pudra şekeri serpin ve soğumadan afiyetle yeyin.

Bana bir hayır duası edersiniz artık. Daha ne diyeyim… Afiyet olsun…

Tarifi yazdırmak için tıklayın (Siteye yönlendirilecek, basımı oradan gerçekleştireceksiniz.)

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Haydaaa!...

Yukarı

Birlikte Oynayalım : Presented by Enishte

Yeni Soru : 10 - Özel imalat olarak; **KATIR**'dan **SUCUK** yaptım, ama işin içine biraz **BALIK**, biraz da **MALAK** karıştırdım ve öncesinde de biraz **SALAM** yaptım :-) Her kelimeyi sadece 1 kez kullandım, iyi haftalar...

KATIR - ..(2).. - **BALIK** - ..(2).. - **MALAK** - ..(5).. - **SALAM** - ..(3).. - **SUCUK**

asesen@tnn.net

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.weblebi.com/AyinRoportajiMuzik.asp
...Bitmeyen milli meselelerimiz vardır bizim. Daha doğrusu vardı. Öncelikle futbol... Ne yaparsak yapalım bir türlü şeytanın bacağını kıramazdık. Yabancı teknik direktörle çalışırdık olmazdı, 'bizden' teknik direktörlere teslim ederdik güzide takımımızı yine olmazdı, en iddialı kadrolarla çıkardık sahaya, her Avrupa Kupası'nda, her Dünya Kupası'nda yepyeni bir umut doğardı bizim için...

http://www.kendinyap.com.tr/57/UYGULAMA.ASP
Hobby tarzı boyama sanatı hakkında bazı ipuçları. ...Deka ile yaptığımız bu uygulamamızda sizlere yeni bir ürün olan Happy Window kullanarak neler yapabileceğiniz hakkında fikir vermeye çalıştık. Ahşaba, porselene, cama ve sayamadığımız birçok yüzeye kendinden yapışıp, sıkıldığınız zaman da çıkarıp defalarca kullanabileceğiniz bu boyalar ile yaratıcılığınızı da birleştirince...

http://www.biroltekstilyikama.com/yenice/bilgi_bankasi/meslekrehberi.htm
İş yaşamına bir şekilde girmiş olup, "kendi kafama ve zevkime göre bir iş bulamadım gitti" demeyen yok gibidir. Yaptığınız işten zevk alamıyorsanız bir de bize kulak verin. Bakalım tavsiyemizi beğenecekmisiniz.

http://www.turkleronline.com/bilmece/bilmece.htm
...Anadolu'da aşağı yukarı bütün doğa varlıklarıyla, insan davranışlarıyla, araçlarla ilgili bilmeceler vardır. Bilmecelerde genellikle iki özellik göze çarpar. Biri, bilmecenin, bir şiir niteliği taşıması, şiiri kuran özlerin, onda yer tutmasıdır. Bilmecenin dokusunu ören şiir iplikleri ona ayrı bir tat, ayrı bir sevimlilik, bir yumuşaklık kazandırır...

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

AllDone v1.35 [60k] W9x/2k/XP FREE
http://inky.50megs.com/myprograms.html
Bugünkü programımız biraz bilgisayar kurtlarına hitap ediyor. Yeni bir program kurulduktan sonra genellikle bildisayarınızı reboot etmek ister. Bunun nedeni bazı dosyaları değiştirmesi gerektiği içindir. İşte bu program kuruluş esnasında tuttuğu loglar yardımı ile bu değişiklikleri size önceden haber veriyor. İstem dışı bir durumla karşılaştığınızda bilgisayarı reboot etmeden kuruluşu iptal edebilirsiniz. Bazen gerekebilir. El altında bulunmasında yarar var.

Yukarı

..